

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

10. LEDNA 2021

Z obsahu:

Vytrvalá modlitba

Katecheze
papeže Františka
při generální audienci
11. listopadu 2020
- strana 2 -

Svatý Pavel Thébský

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (34)
- strana 6 -

Raniero Cantalamessa:

Memento mori -
S pandemií přišel čas
znovu mluvit o smrti
- strana 7 -

Svatá Filoména -

trpělivá svatá
Maria Zboralská
- strana 8 -

Svatá, které Bůh

nic neodmítá
- strana 10 -

Rok sv. Josefa - odpustky

- strana 11 -

Kardinál Eijk:

Být kreativní menšinou
- strana 11 -

Hospodaření katolické

církve v ČR
- strana 12 -

Juan Fernández Navarrete (asi 1526-1579): Křest Páně

Vytrvalá modlitba

Katecheze papeže Františka při generální audienci
11. listopadu 2020 v knihovně Apoštolského paláce v Římě

(Lk 11,9-13)

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezích o modlitbě. Kdo si mi řekl: „Příliš mluvíte o modlitbě. To není nutné.“ Ano, je to nutné. Pokud se totiž nemodlíme, nebudeme mít sílu dál žít. Modlitba je kyslík života. Modlitbou na sebe stahujeme pozornost Ducha Sva-

tého, který nás neustále nese dál. Proto mluvíme tolik o modlitbě.

Ježíš dal příklad neustálé modlitby, praktikované s *vytrvalostí*. Ustavičný dialog s Otcem, mlčky a v usebrání, je oporou celého jeho poslání. Evangelia nám podávají také jeho pobídky učedníkům, aby se modlili naléhavě a neochabova-

li. *Katechismus* připomíná tři podobnosti z Lukášova evangelia, jež zdůrazňují tuto charakteristiku Ježíšovy modlitby (srov. KKC, 2613).

Modlitba musí být především *houževnatá*: jako onen člověk z podobnosti, který neodbytně žádá přítele uprostřed noci o tři chleby pro svého nenadálého hosta. Příklad odpoví záporně, protože je už na lůžku, ale on naléhá a naléhá, dokud jej nedonutí vstát, aby mu dal chléb, o který prosí (srov. Lk 11,5-8). Neúprosně prosí. Bůh je však trpělivější než my, a ten, kdo s vírou a vytrvalostí klepe na bránu

Pokračování na str. 5

Milí čtenáři, vítáme vás na stránkách prvního čísla nového ročníku Světla. Kéž nám Trojjediný Bůh zehná na cestě spásy! Nechejme se jím vést.

Nepochybně si v obavách klademe otázku: Jaký tento rok bude? – Nevíme. Ačkoliv to není tak docela pravda: bezpečně totiž víme, že Bůh bude s námi, ať už si budeme jeho přítomnost uvědomovat, nebo ne. Nabízí se nám jedinečný duchovní program pro každý den: hledat neustále Boha a ve svém srdci se s jeho vůlí sjednocovat, nikdy nepodléhat myšlenkám, že nás opustil. Povzbuzením nám může být výzva z dnešního prvního čtení: „Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko!“

Jak známe z příběhu proroka Eliáše, Boha musíme hledat v tichu, v slabém vánku, nikoliv v bouři, silném větru. To bývá někdy velmi nesnadný úkol, zvláště je-li naše doba tak hlučná, tak hektická, naše mysl neustále rozrušována informacemi z médií... Ale právě proto je nutné se ztišit a ve svém srdci naslouchat – Bůh tam je, ale nepřekřikuje hluk světa... Myslím, že tento rok můžeme nazvat rokem ticha. Jistě, nemůžeme nevidět a neslyšet o utrpení mnohých, nemluví o vlastních trápeních. Avšak právě to jsou okamžiky, v nichž hledáme Boží odpověď na naše „proč“, a jedinou cestou, jak ji nalézt, je naše vnitřní ztišení a pozorné naslouchání, abychom nepřeslechli osvětlující závan Ducha Svatého. Vždyť i sám Ježíš již po svém křtu je veden Duchem Svatým do samoty pouš-

Editorial

tě, (str. 3) aby se tam i při svém božství dokonale připravil na hlásání příchodu Božího království všemu lidu. Součástí této přípravy bylo i ďáblovo pokušení, které ovšem nemohlo Božího Syna zlomit. Nás to však varuje, že čím více budeme usilovat o tiché sjednocení se s Bohem, tím více se bude ďábel snažit nás přelstít a našim hříšným pádem nás od Boha vzdálit...

Být sám jen s Bohem – to je heslo řádu paulinů, kteří mají za svého patrona sv. Pavla Thébského, jenž více než 90 let žil na poušti, aby zde mohl rozjímat jen a pouze o Bohu. (str. 4) Můžeme toto heslo přidat do svého života. Protože jen s Bohem, my sami v sjednocení s ním se můžeme zodpovědně rozhodovat mezi dobrem a zlem, žít podle Božího přirozeného řádu a jeho svatě vůle. A toto rozhodování se děje denně, a ne jedenkrát, třeba i – biblicky řečeno – sedmasedmdesátkrát. V současném světě je to snad ještě těžší, než to měly generace před námi, neboť žijeme v záplavě četných protichůdných informací. Jediná pomoc je pak ta, o níž hovoříme: hledat v tichu svého srdce Boží odpověď, zvláště pak jde-li o rozlišování dobrého a zlého.

Ideálem usebrané ženy, jež nevyřkla žádné zbytečné slovo a z níž vždy vyzařovala Boží přítomnost, je Panna Maria. Její snoubenec, svatý Josef je pak vzo-

rem mlčenlivého muže, vždy připraveného naslouchat Božimu hlasu a konat dle Boží vůle. Byl to muž spravedlivý, stojící vždy na straně nejvyššího dobra. A protože prožíváme jemu zasvěcený rok spojený s odpustky, (str. 11) můžeme každý prosit sv. Josefa, aby nám pomohl sestoupit do hlubin našich srdcí a objevit tam tichého Boha, který je připraven dát nám odpovědi na naše otázky, trápení, hledání smyslu toho, co zasahuje náš osobní život, ale třeba i znamení doby.

Papež Lev XII. doporučil jako velkou pomocnici v těžkých záležitostech sv. Filoménu. Že je nositelkou zázračných Božích milostí, dosvědčují četná svědectví. (str. 8-10) I ji přivzeme do svého života, a jistě nebudeme zklamáni...

Máme tolik příkladů, tolik svatých pomocníků, kteří nás mohou provést těžkostmi doby! Záleží na nás, kdo je našemu srdci blízký. Sbližme se aspoň s jedním z nich a zakusíme Boží zázraky i v našem životě, i kdyby byl obtížen těžkým křížem utrpení, jež i letos bude nedílnou součástí našeho života. Takové jsou naše pozemské dny a na nás je, abychom se je naučili počítat, přijímat a došli moudrosti srdce (srov. Ž 90,12), jak připomíná i kardinál Raniero Cantalamessa. (str. 7-8)

A stále nesme ve svém srdci: Osvoďte se ode všeho zla je Boží Syn, Ježíš Kristus! Kéž jsme toho pravdivými svědky pro svět kolem nás!

Daniel Dehner

Janova mise u Jordánu spěje ke svému vyvrcholení. Bůh si zvolil toto místo a tohoto proroka, aby zde zvláštním způsobem projevoval svou přízeň a milosrdenství. Vynaložíš-li trochu námahy k soustředění a pozornosti, můžeš se za přispění Ducha Svatého právě zde stát svědkem obdivuhodného setkání Syna s Otcem.

Jan Křtitel, nesmlouvavý kazatel, se na první pohled liší ode všech, kteří sem za ním přicházejí. Při pohledu na něho tě možná napadne to, co si o něm myslí zejména přední jeruzalémský mužové: je to podivín, který přímo provokuje svým zevnějškem a svým způsobem života. Nemají pro to jiné vysvětlení, než že je blázen.⁽¹⁾ Ale Janova asketická strohost nechce být ani samoúčelná, ani okázalá. Dovedl jen do všech důsledků sám na sobě to, co káže druhým. Jeho způsob života jasně vypovídá o tom, že má na mysli jen službu Bohu a splnění svěřeného poslání. Chudobu a krajní skromnost v odívání i stravování si nevyntila ani nouze, ani sklon k výstřednosti, nýbrž je to projev jeho úplné vnitřní odloučenosti ode všeho pozemského pohodlí. Opravdové pokání vyžaduje dobrovolné přijetí nepřijemné pocíťované nepohodlí, které vede k osvobození ducha od tělesné a pozemské svázanosti a závislosti. Jan Křtitel snáší útrapy dobrovolného nepohodlí za všechny, které slovem i příkladem volá k obrácení. Nikomu se nepřizpůsobuje, nikomu se nepodbízí, a přece se všichni za ním hrnou. Naznačuje ti úspěšný klíč k opravdu účinnému apoštolátu.

Prorok od Jordánu je dokonale odpoután i od každé samolibosti. Přicházejí k němu stále větší zástupy a dávají se od něho křtít. Takový úspěch snadno svádí k sebeuspokojení. Jan však vytrvale odvrací pozornost od své osoby. Nechce sloužit sobě, ale pravdě, proto nepřestává poukazovat na velikost jiného, který má přijít po něm. Uvědom si, že není jiného způsobu, jak dobře připravit Ježíši cestu: *Je třeba se zmenšovat, aby On mohl růst.* V tom je také *Janova radost*⁽²⁾. Svou vlastní velikost chápe jako Bohem svěřený úkol: Připravuji cestu někomu, kdo je

o tolik větší než já, že já jsem před ním ničím. I jeho křest bude větší: bude křtít nikoliv vodou, ale i Duchem Svatým, který na vás sestoupí.

Ten Veliký, kterého Jan ohlašuje, právě přichází, ale jeho příchod je překvapivě skromný a nenápadný. Pravá velikost nespočívá v okázalosti. Odložil všechnu svou velikost tak důsledně, že je k nerozeznání od ostatních kajcníků, a jako všichni přichází sestupuje

do Jordánu a přijímá Janův křest. Rozpozná ho přitom jen vnitřní zrak proroka, který se marně zdráhá prokázat mu službu svým křtem. Ježíš tak schvaluje a posvěcuje tento obřad a počínání Jana i kajcníků, kteří přišli, aby se křtem a vyznáním hříchů očistili od svých vin. A Ježíšovo počínání schvaluje a slavnostně potvrzuje sám nebeský Otec. Boží Trojice veřejně a zjevně projevuje své zalíbení a radost v této svaté chvíli, kdy před zraky zástupů nevinný a neposkvrněný *Boží beránek bere na sebe hříchy světa*⁽³⁾, a tak se vnějším znamením pokorně podrobuje úkonu kajcnosti. Nový Adam vstupuje na cestu poslušnosti, aby napravil to, co první Adam způsobil svou neposlušností.⁽⁴⁾

Prvním Ježíšovým vystoupením na veřejnosti je jeho kající ponížení v Jordánu. I to je součást jeho cesty ke konečnému oslavení. Podstupuje je z lásky a poslušnosti k Otci, a to je důvod, proč v něm Otec nachází tak velké zalíbení. Jestliže Bůh chce být usmiřován určitým stanoveným způsobem, již samotný fakt, že se mu podrobuješ, je součástí tvého pokání. K podstatě kajcnosti a obrácení patří ochota vzdát se sama sebe. Pokorné pokání je tak ve skutečnosti návratem k tvé původní důstojnosti. To, čeho jsi byl právě svědkem, je výmluvný obraz zázraku, kterého se účastníš, kdykoliv pokorně sestoupíš do svátostné řeky, abys přiznal a odložil svou hříšnost: Duch Svatý k tobě sestupuje s dary a milostmi a Otec se nekonečně raduje, že tě opět může oslovit: *Ty jsi můj milovaný syn, našel jsem v tobě zalíbení.*

Ježíš odchází od Jordánu plný Ducha Svatého, který ho odvede nejdříve do hluboké samoty. Přijmout Ducha Svatého

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 55,1-11

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě; i když jste bez stříbra, pojd'te, zásobte se a jezte, pojd'te a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodoovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi. Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů. Přivolaš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil. Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzyvejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky

Dokončení na str. 5

znamená odevzdat se bezvýhradně jeho vedení. Toto Boží vedení se brzy projeví jako požehnání pro svět v působení Služebníka, který *nebude křičet, hlučet, nalomenu třtinu nedolomí, věrně bude ohlašovat právo, bude otevírat oči slepým, vězně vyvádět ze žaláře, na jeho učení čekají daleké kraje..., bude uzdravovat ty, které opanoval ďábel.*

Uvědom si, čeho všeho můžeš být schopen i ty, když se pokorně očistíš, odevzdáš poslušně Bohu, aby tě učinil svým služebníkem, pomazaným Duchem Svatým a mocí. Pod jeho vedením *nezeslábněš ani nezmalátníš.* I ty můžeš být *milý Bohu, budeš-li konat to, co je správné.* Neboj se proto odejít pod vedením Ducha na čas do samoty, kde tě křtem ohně připraví, a pak tě bude moci zavést k těm, kteří na tebe čekají, abys jim *prokázal dobrodiní.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 11,18; ⁽²⁾ srov. Jan 3,29-30;

⁽³⁾ srov. Jan 1,29;

⁽⁴⁾ srov. Řím 5,15

Svatý Pavel Thébský

Patřil mezi jedny z prvních poustevníků obývajících egyptskou poušť. Žil na ní neuvěřitelných 90 let! Jeho život byl jednou velkou rozjímavou modlitbou a askézí. Vztahovala se na něj Ježíšova slova o těch, kteří nejsou ze světa. Sv. Pavel Thébský se světa odřekl ve prospěch Boha a stal se opravdovým mužem Božím.

Pavlovým rodištěm byly před rokem 230 egyptské Théby. V patnácti letech pozbyl oba rodiče a po nich zdědil velký majetek. V tomto citlivém věku se tak před ním otevřely neutušené možnosti, stačilo se jen vrhnout do víru života. Dva faktory v tom však Pavlovi zabránily – jednak opravdová víra v Boha, kterou po rodičích rovněž zdědil a která mu nedovolila sejít na scestí, a jednak jeho chamtivý a zištný švagr. Ten ho u císaře Decia zhruba pět let poté udal jako tajného křesťana. Decius platil za jednoho z největších pronásledovatelů vyznavačů Krista vůbec, v případě odhalení některého z nich měl udavač zaručenu podstatnou část jeho majetku. Jako švagr by si pak Pavlův denunciant určitě mohl nárokovat ještě větší podíl.

Před zatčením a nepochybně i smrtí Pavla uchránila jeho sestra, které se podařilo odhalit manželovy pikle. Varovala bratra před rozsudkem nemilosrdné císařské moci, který mu hrozí. Pavel nemeškal a z Théb utekl.

Uchýlil se na poušť. Už jen tato skutečnost stojí za menší úvahu – měl možnosti i prostředky vzít si s sebou na útěk přinejmenším část svého nemalého jmění – on se namísto toho všeho vzdal a následoval Krista. Přesně naopak než bohatý mladík z evangelia, nad jehož lpěním na majetku si Spasitel smutně povzdychl.

Pavel si poušť nevybral proto, že by ji pokládal za vhodný azyl před případnými pronásledovateli. Daleko od těch, kteří se klanějí mamonu, se chtěl klanět Bohu a trávit s ním všechn svůj čas; daleko od lidské zášti chtěl setrvat v nejintimnějším vztahu s Věčnou Láskou; daleko od škol, v nichž nabyt solidní světské vzdělání, chtěl rozjímat jen a pouze o Jediném.

Po nějakém čase hledání si konečně našel kout, který mu pro zvolený způsob života vyhovoval: zastrčené místo chráněné skalami, s palmou rodící datle a s pramínkem vody. To mladému poustevníkovi stačilo k obživě. Legenda nadto praví, že mu

denně nosil havran v zobáku chléb. Takto žil několik následujících desetiletí, v nichž upevňoval svůj vztah k Hospodinu. K modlitbě mu sloužilo 300 kamínků, které používal podobně jako my dnes růženec – co kamínek, to modlitba.

Život ve spojení pouze s Bohem, stranou veškerého lidského pachtění a pomíjivých hodnot, život vyplněný modlitbou a askézí Pavla za ta desetiletí (na poušti pobyl více než 90 let!) vynesl do závratných výšin ducha, schopného odolávat pokušením a upínat se výhradně na Boha.

Možná by zemřel v zapomnění, kdyby jej jednoho dne léta Páně 341 nenavštívil jiný poustevník – sv. Antonín Veliký, jenž k němu přibyl na základě snu, v němž byl k této návštěvě vyzván. Pavel hosta pozval k sobě a dlouho spolu rozmlouvali. Když se pak měl Antonín k odchodu, požádal ho Pavel, aby ho pohřbil, až zemře, a dodal, že cítí, že se hodina jeho smrti přiblížila. Přiměl Antonína vrátit se a přinést plášť darovaný sv. Atanášem. V tom ho pak měl pochovat.

Antonín učinil přesně, jak ho o to Pavel prosil, avšak při návratu už našel jen Pavlovo vychladlé mrtvé tělo. Zabalil je tedy do Atanášova pláště a uložil do země. Podle další legendy mu v tom pomáhali dva lvi, kteří jsou stejně jako havran s chlebem v zobáku atributem sv. Pavla Thébského při jeho vyobrazování. Anto-

*Giuseppe de Ribera (1591-1652):
Svatý Pavel Thébský*

*Diego Velázquez (1599-1660):
Svatý Pavel Thébský
se svatým Antonínem Velikým*

nín sám si vzal Pavlův „oděv“ – z palmového listi vyrobenou suknicí. Do té se pak odíval během největších svátků. Rovněž palma se stala Pavlovým atributem, ač nebyl mučedníkem. Antonín se poté stal jedním z hlavních svědků o Pavlově životě.

Všechny tři motivy přijal do svého erbů taktéž řád paulínů, kteří sv. Pavla Thébského přijali jako svého patrona. Na velkého egyptského poustevníka z 3. až 4. století ostatně odkazuje i heslo řádu: „*Solus cum Deo solo*“, tj. „*Být sám jen s Bohem*.“ Stejně tak ctí jako svého patrona tohoto muže, jenž se vzdal všeho, aby mohl být jen a pouze s Bohem, pekaři a tkalci koberců. Asi nejznámějším místem spjatým s řádem paulínů je polská Čenstochová, v naší zemi působí otcové paulini ve farnosti Ostrava-Přívoz.

O osudech tohoto světce máme zprávy ze spisu sv. Jeronýma „*Vita Sancti Pauli*“ čili „*Život sv. Pavla*“. Autor v něm o rodákovi z Théb psal jako o muži, jenž „si zamiloval Boha“. Císař Justinián I. nechal na místě, kde sv. Pavel Thébský devět desetiletí žil, modlil se a rozjímal, postavit klášter s kostelem zasvěceným právě thébškému poustevníkovi. Jeho ostatky postupně měnily majitele, nakonec spocínuly v Benátkách. Ještě předtím získal Pavlova lebku císař Karel IV., jenž tuto drahocennou relikvii umístil na Karlštejně, odkud ji pro změnu Ludvík Jagellonský přenesl do Budína (dnešní Budapešti). Tam byla zničena Turky, kteří město pár let po bitvě u Moháče, jež proběhla roku 1526, obsadili.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho. Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2. čtení - 1 Jan 5,1-9

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý,

kdo miluje Boha Otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží právě v tom, že zachováváme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda. Jsou tři svědkové: Duch, voda a krev, a ti tři jsou zajedno. Když přijímáme svědectví lidské, tím

větší platnost má svědectví Boží. To je totiž svědectví Boží, které Bůh vydal o svém Synu.

Evangelium - Mk 1,6b-11

Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“ V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

Vytrvalá modlitba

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

jeho srdce, nebude zklamán. Bůh vždycky odpoví, vždycky. Náš Otec dobře ví, co potřebujeme; neodbytnost nemá za cíl jej informovat nebo přesvědčit, nýbrž žít v nás touhu a očekávání.

Druhé podobenství je o vdově, která se obrací na soudce, aby se jí zastal. Soudce je muž bez skrupulí, ale nakonec se rozhodne vdově vyhovět, dohnán její neodbytností (srov. Lk 18,1-8). Říká si: „Raději se jí zastanu, aby mne pořád neobtěžovala.“ Toto podobenství dává pochopit, že víra není nějaký momentální impuls, nýbrž odvaha dovolávat se Boha, ba „diskutovat“ s ním a nerezignovat před zlem a nespravedlností.

Třetí podobenství představuje farizeje a celníka, kteří se jdou modlit do chrámu. První se obrací k Bohu chválou svých zásluh; druhý se necítí hoden ani vstoupit do svatyně. Bůh však nevyslyší modlitbu toho prvního, tedy pyšných, nýbrž modlitbu pokorných (srov. Lk 18,9-14). Není pravé modlitby bez pokorného ducha. A právě pokora nás vede, abychom prosili v modlitbě.

Učení evangelia je jasné. Je třeba se modlit ustavičně, i když se všechno jeví jako marné, zdá se, že Bůh je hluchý a němý a že jde o ztrátu času. I když je nebe potmělé, křesťan se nepřestává

modlit. Jeho modlitba je souběžná s vírou. A víra může mnohdy v životě vypadat jako iluze a jalová námaha. V našem životě jsou temné chvíle, kdy se víra jeví jako iluze. Praktikovat modlitbu však znamená přijímat také tuto námahu. Někdo řekne: „Otče, já se modlím a necítím nic... mám vyprahlé srdce.“ Musíme pokračovat i v těchto chvílích, kdy nic necítíme. Mnoho svatých a světic zakusilo noc víry i mlčení Boha – kdy klepeme a Bůh neodpovídá – a svatí vytrvali.

V těchto nocích víry není nikdy sám ten, kdo se modlí. Ježíš totiž není pouze svědkem a mistrem modlitby, je víc. On nás zahrnuje *do svojí modlitby*, abychom se mohli modlit v něm a skrze něho. A to je dílo Ducha Svatého. Z tohoto důvodu nás evangelium nabádá prosit Otce v Ježíšově jménu. Svatý Jan přináší tato Pánova slova: „Za cokoli budete prosit v mém jménu, to všechno udělám, aby Otec byl oslaven v Synovi.“ (Jan 14,13) *Katechismus* vysvětluje, že „jistota vyslyšení našich proseb je založena na Ježíšově modlitbě“ (KKC, 2614). Ta dává lidské modlitbě křídla, která toužila mít vždycky.

Jak tady nezmínit slova 91. žalmu, plná důvěry, prýstící ze srdce, které všechno očekává od Boha: „Ochrání tě svými perutěmi, uchýlíš se pod jeho křídla, štít

a pavéza je věrnost jeho. Nemusíš se bát noční hrůzy, šípu létajícího ve dne, moru, který se plíží ve tmě, nákazy, jež pustoší o polednách.“ (Ž 91,4-6) V Kristu se tato nádherná modlitba naplňuje, v něm nachází plnost svojí pravdy. Bez Ježíše by našim modlitbám hrozilo, že budou redukovány na lidské snahy, určené nejspíše k nezdaru. On však vzal na sebe každé zvolání, každý vzdech, každý jásot, každou úpěnlivou prosbu... každou lidskou modlitbu. Nezapomeňme, že se v nás modlí Duch Svatý, vede nás k modlitbě a přivádí k Ježíši. Je darem, který nám daroval Otec i Syn na cestu k setkání s Bohem. Když se modlíme, pak se v našem srdci modlí Duch Svatý.

Kristus je pro nás vším, také v našem životě modlitby. Svatý Augustin to říká působivým výrazem, který nacházíme také v *Katechismu*. Ježíš „se za nás modlí jako náš kněz, modlí se v nás jako naše hlava; my se modlíme k němu jako k svému Bohu. Poznáváme tedy naše hlasy v něm i jeho hlas v nás.“ (KKC, 2616) Proto se křesťan, který se modlí, ničeho neobává, svěřuje se Duchu Svatému, který nám byl darován, prosí v nás a vzbuzuje modlitbu. Kéž nás Duch Svatý, Mistr modlitby, vede a učí modlitbě.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

(Redakčně upraveno)

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (34)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Středa 8. 4. 87, 11 h.

† Já jsem tvým důvěrníkem i tvou oporou.

– Ale jsi skrytý a jakoby abstraktní...

† Takový jsem, než přijde čas setkání. Přijmi to. To je také mučednictví, se kterým jsi souhlasila.

Mučednictví se týká nejenom těla, ale především duše.

– Vrátila se bolest v krku. Copak to znamená, že jsi vzal zpět Svou milost uzdravení? (Vzala jsem si lék k proplachování krku.)

+ To záleží na tvé víře.

– Navzdory faktům?

+ Ano!

Středa 8. 4. 87, 23:45 h.

– Uzdrav můj krk, už nebudu používat léky.

† Důvěřuj. Všechno záleží na tvé víře v Moji moc a Moji lásku.

– Věřím v Tvoji moc a lásku, ale nevím, zda mě ta láska chce obdarovat.

† Pokud budeš důvěřovat a toužit k Mé chvále, jistě dostaneš každou milost.

– Nevím, co zvládnou líp: zda trpět ke Tvé chvále, nebo se těšit milostí zdraví. Asi to první je snadnější – přinejmenším tak moc nehrozí pýcha.

† Zásluha však je přiměřená těžkostem.

– Já chci naplňovat Tvoji vůli. Nemyslím na zásluhu. Budu Ti děkovat, ať uděláš cokoliv.

† Vim, dítě Mé. Přece tě znám lépe než ty sama sebe.

Čtvrtek 9. 4. 87, 6:45 h.

– Uzdravuješ můj krk. Značně se to zhoršilo, když jsem začala užívat léky, a teď, když jsem je odmítla, je to už docela normální. Ukazuješ mi, že vlastně všechno záleží na důvěře, avšak bezvýhradně.⁽¹⁾

Převážně je to tak, je jakoby velká, když mi nic nehrozí. Avšak ve chvíli ohrožení se začínám dívat po lidských prostředcích

a namlouvám si, že mě jistě nechceš obdařit tou milostí. Je to zjevná hloupost a zrada Tvé lásky.

Rozmnož mou víru, Pane! Slituj se nad mou hloupostí.

† Dělam to. Obnažil jsem ti tvůj mechanismus myšlení a reagování.

Ukázal jsem ti to typicky lidské důvěřování víc sobě než svému Bohu. Ale zapotřebí je víra naprostá, úplná, navzdory vlastní logice a nenápadnému našeptávání satana, který stále sprádá nejrůznější pochybnosti.

Dítě Moje, pravdou je to, co jsem řekl na téma víry a hořčičného zrnka. Celou pravdou.

Kdybys dokázala stále být ve svém srdci u Mne a tak Mi důvěřovat, obdařil bych tě Mojí mocí – takovou, jaká je: bez hranic.

Ale je ještě jedna podmínka: musela bys ji užívat jenom podle Mé vůle a k Mojí chvále – beze stínu pýchy a samolibosti.

To je těžké. Svoji mocí mohu obdařovat jenom lidi skromné – pokorného srdce – odevzdávající Mi úplně všechno, a sobě nepřipisující nic.

Je třeba naprosto se zřeknout vlastního „já“ – své vlastní sebelásky.

Nezabývat se sebou, ani kdyby nám druzí velmi křivdili.

Alice Lenczewska

Vidiš: reakce na utrpenou nespravedlnost je ověřováním vlastní lásky.

Jestliže tě bolí, to znamená, že pořád miluješ sebe víc než Mě. A tehdy musím omezovat Moje milosti, abych neživil tvou sebelásku.

Dovol, abych Já pečoval o tvoji důstojnost a tvoji hodnotu v očích lidí. Neďalej to sama, protože tehdy budu muset Já za pomoci lidí bolestně zadržovat tvoji sebelásku.

Dítě milované, přece Mne znáš, víš, jakou láskou tě zahrnuji – důvěřuj Mi stále, nemysli na sebe, dovol, abych Já řídil všechno, co tě obklopuje a co je v tobě.

Velmi toužím se už teď dělit s tebou o to, co mám, a mám všechno.

– Já to všechno vím, ale moje vnitřní reakce jsou jiné, než bych chtěla.

† Musí být napětí mezi touhou a vnitřním přebýváním se Mnou – stále. A v důležitých chvílích – absolutní. Žádná radost nebo bolest to nemohou zmenšit. Je třeba také odpočívat v mém náručí, a o každý pocit se dělit se Mnou.

„*Aleluja! Chvalte Hospodina, všechny národy, oslavujte ho, všechny země! Mocná je jeho láska k nám, na věky jeho pravda.*“ (Ž 117,1–2)

Pondělí 12. 12. 88, 8 h.

– Kolik je v tom, co jsem napsala, Tvé Pravdy, a kolik mých myšlenek?

† Všechno v tobě je Moje, protože tě různým způsobem připravuji k převzetí Mé Pravdy. Důvěřuj Mé Moci v tobě.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.*

Přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Jak vyplývá z následujícího, celá tato zdravotní záležitost měla Alici pomoci pochopit, že na prvním místě je důvěra v Ježíšovu moc a lásku, nikoliv spolehnout se na vlastní, lidské síly. [pozn. red.]

Raniero Cantalamessa: Memento mori - S pandemií přišel čas znovu mluvit o smrti

Někdy nás Bůh učí slovy, jindy však fakty – slova sv. Řehoře Velikého citoval v úvodu svého prvního adventního kázání kardinál Raniero Cantalamessa. Dnes je takovým faktem k nám promlouvajícím pandemie koronaviru. Připomněla celému lidstvu, že jsme smrtelní.

První promluva před římským biskupem a kurií, poté co byl papežský kazatel jmenován kardinálem, se odehrávala v nevyklém rámci. Kvůli sanitárním opatřením nepromlouval v kapli Redemptoris Mater, jak je zvykem, nýbrž ve velké vatikánské audienční hale, v aule Pavla VI. Kardinál Raniero Cantalamessa věnoval úvodní adventní kázání meditaci o smrti.

Sapienciální pohled na smrt

O smrti můžeme mluvit ve dvou různých klíčích: kérigmatickém, hlásajícím, že Kristus smrt přemohl, jenž nás vede k vnímání smrti jako mostu do věčného života, anebo sapienciálním, mudroslovném, spočívajícím v reflexi nad skutečností smrti, jak ji prožíváme v lidské zkušenosti, abychom z ní vyvodili lekci k dobrému životu. Kázání papežského kazatele se zařazuje právě do tohoto druhého proudu.

„Tímto druhým způsobem se o smrti hovoří ve Starém zákoně a zejména v sapienciálních knihách: »Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme moudrosti srdce,« prosí Boha žalmista (Ž 90,12). Tento způsob pohledu na smrt však nekončí se Starým zákonem, nýbrž pokračuje také v Kristově evangeliu. Vzpomeňme na jeho napomenutí: »Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.« (Mt 25,13) Připomeňme také závěrečnou pasáž podobenství o bohatém člověku, který plánoval stavbu větších stodol pro svou úrodu: »Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čím bude to, co jsi nashromáždil?« (Lk 12,20) a ještě jiný jeho výrok: »Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?« (srov. Mt 16,26)“

V křesťanské tradici najdeme askety důsledně dbající, aby nepřehlušovali vzpomínku na smrt, pouštní otce nebo světce doby epochálních změn v 16. století,

připomíná otec Cantalamessa, nicméně sapienciální rozjímání nad smrtí je vlastní kulturám všech dob a směřů až po seularizované moderní myšlení. K čemu však dochází? Sartrovo převrácení vzta-

hu mezi esencí a existencí, kde není Bůh, ale ani žádné jiné nadřazené dobro, hodnoty, přirozený zákon, uvrhává člověka do pasti absolutní osobní svobody, která však skutečnost konečnosti ignoruje a je vyvrácena tímto vnitřním rozparem.

Důslednější je Heideggerova definice „bytí-ke-smrti“, v níž je konec života pojmán jako jeho nedílná součást. Podobně mluvili i jiní autoři, jejichž myšlení však neústilo do nihilismu, nýbrž do víry ve věčný život, dodává otec Cantalamessa a cituje sv. Augustina:

„Když se narodí člověk, rozvíjejí se různé domněnky: snad bude krásný, nebo spíš ošklivý, snad bude bohatý, nebo spíš chudý, bude žít dlouho nebo ne... Nikdo však neřekne: snad zemře nebo snad nezemře. Toto je v životě jediná naprosto jistá věc. (...) Smrt je smrtelná nemoc, kterou potkáváme při narození. (Sv. Augustin, Sermo Guelf. 12,3) Dante Alighieri soustředil tuto augustinovskou vizi do jediného verše a mluví o lidském životě na zemi, »kde smrti vstříc jde všechno ve své době« (Purg., Zpěv 33, 54).“

„Sestra smrt“ a její škola

Na vlně technologických vymožeností a vědeckých úspěchů nám hrozilo, že se začneme podobat onomu muži z podobenství, který se cítil zajištěný na dlouhá léta (srov. Lk 12,19). Současná situace nám však připomněla, jak málo může člověk „plánovat“ a rozhodovat o své budoucnosti mimo víru – pokračuje papež-

ský kazatel. „Není však lepšího bodu, odkud pohlédnou na svět, sebe sama a na všechny události v jejich pravdě než právě smrt. Tehdy se všechno dostává na správné místo.“

„Svět se často jeví jako nerozuzlitelná spleť nespravedlností a zmatku. Zdá se, jako by všechno přicházelo náhodně a neexistovala žádná soudržnost nebo plán. Jakási beztvará malba, v níž se všechny prvky a barvy zdají být náhodné, jako v některých moderních obrazech. Často vidíme triumf nepravosti a potrestání nevinnosti. Abychom si snad nemysleli, že na světě je něco pevného a stálého – poznamenával Bossuet – občas jsme svědky opaku, že se totiž na trůn dostane nevinnost a nepravost na popraviště!“

Je však bod, odkud hledět na tento ohromný obraz a rozluštit jeho význam. Je to »konec«, tedy smrt, po níž bezprostředně následuje Boží soud (srov. Žid 9,27). Hledíme-li odtud, všechno nabývá správnou hodnotu. Smrt je konec všech rozdílů a nespravedlností, které jsou mezi lidmi. (...) O kolik méně válek a krutostí by bylo spácháno na zemi, kdyby si násilníci a utlačovatelé národů uvědomovali, že také oni budou muset brzy zemřít!“

Pohled z perspektivy okamžiku smrti nabízí mimořádnou pomoc k dobrému životu. „Jak by ses byl chtěl tenkrát zachovat? Jaký význam bys přikládal těmto věcem? Jsi v konfliktu s někým? Pohlédni na něj ze své smrtelné postele. Co bys býval chtěl udělat: zvítězit, nebo ustoupit? Stát si za svým, nebo odpustit?“ – naznačuje papežský kazatel směr tázání. „Sestra smrt je skutečně naší starší sestrou a dobrým pedagogem. Učí nás velmi mnoho, pokud jí dokážeme pozorně naslouchat,“ dodává. „Církev se nebojí posílat nás do její školy.“

Vysvobození ze strachu vede přes jeho poznání

Kardinál Cantalamessa poznamenává, že reflexe o smrti je „takřka jedinou zbraní“, chceme-li vytrhnout z malátnosti dnešní opulentní společnost, které se přihodilo totéž co vyvolenému národu osvobozenému z Egypta: „Ztuchněl a zbujněl... Bohem, který ho učinil, opovrhl.“ (Dt 32,15)

Proto je přesvědčen, že stejně jako v dobách první evangelizace Evropy chce i dnes Bůh od svých proroků, aby hlásali pomíjivost tohoto světa, protože nechce, aby jeho děti byly „jako ovce zahnané do podsvětí a smrt byla jejich pastýřem“ (srov. Ž 49,15).

Kazatel papežské domu však upřesňuje, že nejde o přivracení se k strachu ze smrti. Právě naopak, protože Ježíš nás přišel z tohoto strachu vysvobodit.

„Je však zapotřebí poznat tento strach, abychom z něho mohli být vysvobozeni. Ježíš přišel učit strachu před věčnou smrtí ty, kdo neznali nic jiného než strach z časné smrti. Smrt věčná! »Druhá smrt«, jak ji nazývá Apokalypsa (Zj 20,6). Pouze ona si zaslouží skutečně jméno smrti, protože není přejítím, Paschou, nýbrž strašlivou konečnou. Právě kvůli záchraně lidí před touto tragédií musíme v našich kázáních znovu promlouvat ke křesťanům o smrti. Nikdo nepoznal tak dobře novou velikonoční, křesťanskou tvář smrti jako sv. František z Assisi. Jeho smrt byla vskutku velikonočním přejítím, »transitus«, jak se slaví ve františkánské liturgii. (...) A přeče v jeho Hymnu na stvoření najdeme vedle něžných slov o smrti také jiná, která patří k nejstrašlivějším: Běda těm, kdo umírají v těžkém hříchu.“

Nebojte se smrti, která zabíjí tělo, nýbrž té, která má moc uvrhnout vás do pekla, opakuje otec Cantalamessa s evangelistou Lukášem (12,4–5). Osten smrti se odstraňuje s odstraněním hříchu. A jakkoli nás nezbaví úzkosti, kterou s námi Ježíš sdílel v Getsemanech, budeme připraveni přijmout útěšné poselství o tom, že život těch, kdo věří v Boha, nekončí, nýbrž je proměněn, a když se rozpadne naše pozemské obydlí, je nám připraven věčný příbytek v nebi (srov. preface ze mše za zemřelé).

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
5. 12. 2020
(Redakčně upraveno)

Svatá Filoména – trpělivá svatá

Cožpak by bylo možné počítat s tím, že mladá dívka jdoucí na mučednickou smrt ve 4. století vykoná nejméně zázraků 1500 let po své smrti? A přesně tak to bylo v případě svaté Filomény. Svaté, která dodneška nepřestává udivovat.

Příběh svaté Filomény ukazuje, že Bůh má svoje cesty a všemu určuje nejvhodnější čas. Někdy poznání a přijetí Boží vůle vyžaduje od člověka trpělivost. Tu trpělivost museli projevit nejprve Filoméni rodiče, král a královna řecké provincie, kteří mnoho let čekali na potomstvo. Teprve když odmítli pohanské praktiky a přijali křesťanství, otevřeli se Boží milosti a početí dítěte. Rodiče z vděčnosti dali při křtu dívence jméno Filoména jako znamení obdrženého světla víry. Trpělivá musela být budoucí svatá, která už ve věku 11 let složila slib panenství a odevzdání se výlučně do služby Bohu, očekávajíc věčné sjednocení se snoubencem. Dramatické události, jež se odehrály o dva roky později, vystavily zkoušku její víru i zasvěcení se Bohu. Když se totiž Filoména spolu s rodiči dostala do Říma, aby tam prosili o mírové podmínky pro jejich ohrožené království, uslyšela od císaře Diokleciána slova, která zněla jako rozsudek. Jmenovitě: císař slíbil ušetřit řeckou provincii za ruku mladé Filomény. Dívka, která chtěla zůstat věrná slibu, který složila Bohu, nabídku manželství odmítla. Nepomohl ani nátlak rodičů, ani hrozby ze strany

císaře. V takové situaci uražený vládce, známý jako ukrutný pronásledovatel křesťanů, přikázal Filoménu uvrhnout do vězení a následně ji podrobit mučení. Byla bičována, poté vhozena do Tibery s přivázanou kotvou a pak vystavena střelám z luku. Zázračně přežila. Její život skončil tím, že jí byla hlava uřata mečem. Její smrt roku 302 nebyla neplodná. Svědci dívčina utrpení, kteří viděli její hrdinství a neochvějnou víru v Boha, se v hojném počtu obraceli. Ale to, co je na příběhu třináctileté mučednice nejzajímavější, je skutečnost, že na počátek kultu a kanonizaci čekala celých 1500 let. Teprve až nalezení Filoméni hrobu v římských katakombách sv. Priscily 24. května 1802 dalo do pohybu lavinu Božích znamení a zázraků na její přímluvu.

Spektakulární odhalení

První z neobvyklých událostí byla spojena s ampulkou Filoméni krve. V urně nacházející se pod náhrobní deskou byly nalezeny nejenom kosti mladé dívky, ale i nádobka s vysušenou krví, což ve shodě s obvyklými pochovávání prvních křesťanů znamenalo mučednickou smrt. Očím vědců, kteří sbírali substanci, se ukázal neuvěřitelný jev: spatřili drahokamy a stříbrná i zlatá zrníčka, která se následně změnila v lidskou krev. Svědků té proměny krve bylo velmi mnoho, zvláště když se to mnohokrát opakovalo až do roku 1972, kdy byl relikviář ukraden. Otec Paul O'Sullivan takto vyličil ten zázrak: „Třicetkrát až čtyřicetkrát jsem měl tu čest zkoumat ten neocenitelný poklad. Pokaždé jsem, bez pochyby, viděl nejzázračnější proměnu krve, proměnu tak očividnou a jasnou, že nemohlo být řeči o sebemenších pochybnostech nebo nepochopení. Drahé kamení, rubíny a smaragdy, hrudky zlata a kousičky stříbra se míchaly s kousičky krve. Po zatřesení relikviářem se drahocenné kameny zase objevily, ne vždycky ve stejné podobě, ale stále viditelné a zřetelné.“ Vzorky krve, které byly po krádeži ve 20. století vzaty z jiného fragmentu svaté relikvie a umís-

Pauline Marie Jaricot,
uzdravená na přímluvu sv. Filomény

těny v druhém relikviáři, byly mnohokrát podrobeny vědeckým zkoumáním. Naposledy v roce 2003, kdy k tomu bylo využito nejnovější techniky, bylo jednoznačně potvrzeno, že to je lidská krev obsahující mj. hemoglobin, železo, fosfor a vápník.

Dne 10. srpna 1804 byly Filoméniny relikvie přeneseny z Říma do Mugnana del Cardinale. Tam od samého počátku mladá křesťanka dávala znamení své přítomnosti a účinných přímluv v nebi. Věřící, dojatí neobyčejným svědectvím Filoménina mučednictví, jí svěřovali svoje starosti; věděli, že jí Bůh nic neodmítne. Za dobu 35 let od nalezení dočasných ostatků mladé mučednice bylo uzdravení a dalších mimořádných milostí tolik, že ji nazvali „divotvůrkyní 19. století“ a papež Řehoř XVI. ji vyzdvihl na oltář. Nebyl by to učinil tak rychle, kdyby na jeho cestě nestála služebnice Boží Pauline Marie Jaricot z Francie.

Neobvyklá pouť

Tato Církvi oddaná zakladatelka *Díla šíření víry* (dnes *Papežských misijních děl*), *Společenství živého růžence* a *Společenství svatého dětství* se vydala roku 1835 na cestu do Itálie. Cílem její pouti bylo Filoménino sanktuárium v Mugnanu del Cardinale. Poutnice se cestou zastavila v Římě, kde se setkala s papežem Řehořem XVI. Svatý otec byl otfesen špatným zdravotním stavem zbožné křesťanky. Pauline, které francouzští lékaři předpovídali, že se nedočká ani první zastávky na cestě, trpěla různými chorobami. Měla výduť na srdci, dušnost a chrlení krve. Některé její vnitřní orgány byly částečně ochromeny a celé její tělo bylo opuchlé. Během cesty žena mnohokrát ztratila vědomí. Vzhledem k celkové paralýze těla se nemohla sama pohybovat a nebyla schopna ani samostatně jíst. Nebylo nic zvláštního na tom, že když se s ní papež loučil, prosil ji, aby se za něj přimlouvala v nebi. Očekával totiž její brzkou smrt. Zatím se však nemocná dostala do Mugnana del Cardinale a po dva dny setrvala na modlitbě u Filoméniných relikvií. Dne 10. srpna, na výročí stětí patronky sanktuária mečem, v době žehnání Nejsvětější svátostí se událo uzdravení Pauline Jaricot. Nemocná vstala a začala normálně chodit. Po další dny přicházela do kostela děkovat Bohu za obdrženou milost, a v Římě vyprávěla o zá-

*Jules Jollivet (1794–1871):
Korunovace sv. Filomény*

MODLITBA KE SV. FILOMÉNĚ:

*Pozdravujeme tě, svatá Filoméno,
ke které se po Panně Marii
utíkáme jako k naší přimlůvkyni
u tvého Božského Ženicha.
Buď naší orodovnicí nyní
i v hodinu smrti naší!
Svatá Filoméno, milovaná dcero
Ježíše a Panny Marie,
pros za nás,
kteří se k tobě utíkáme.
Amen.*

zračném uzdravení Řehoři XVI. Papež již dříve studoval dokumentaci Kongregace pro svatořečení týkající se Filomény a potřeboval poslední argument v podobě nezpochybnitelného zázraku, aby ji mohl prohlásit za svatou. Nyní byl očitým svědkem proměny Pauline Jaricot. Čekal ještě víc než rok, aby se potvrdila trvalost uzdravení této Francouzky, a potom Svatý otec Filoménu kanonizoval 30. září 1837. Trpělivá svatá se po 1500 letech dočkala vyzdvížení na oltář.

Filoména je velká svatá

Díky služebnici Boží Pauline Marii Jaricot, která nejenom že svědčila o milosti, jaké se jí dostalo v Itálii, ale přivezla také sv. Janu Marii Vianneyovi sošku sv. Filomény i s jejími relikviemi, bylo o mučednici také slyšet ve Francii. Městečko Ars se totiž ukázalo obzvláště vhodnou základnou pro šíření kultu svaté panny. Do zdejšího kostela přicházeli muži i ženy z celého kraje, kteří se toužili vyzpoví-

dat u proslulého kněze. Ten zas, protože velmi uctíval svatou Filoménu, často doporučoval věřícím přímluvu nedávno kanonizované křesťanky. Zvykl si říkat: „Jděte k Filoméně, Filoména je velká svatá.“

Známý je příběh mladé ženy, Louise Dortanové, která toužila po rozhovoru se sv. Janem Vianneyem v záležitosti, jak rozpoznat svoje povolání. Když kněz po tři dny nespátřila, ztratila naději na rozmluvu s ním. Tehdy farář přišel k té ženě a napomenul ji: „Mé dítě, nemáš moc trpělivosti. Jsi tu sotva tři dny, a už se chceš vrátet domů? Zůstaň patnáct dní a celou tu dobu se modli ke svatě Filoméně.“ A skutečně, za ten čas se cesta té ženy vyjasnila, vstoupila poté do řehole a dostala jméno Marie od Ježíše.

V květnu roku 1843 potřeboval pomoc sám farář arský. Měl tehdy vážný zápal plic a jeho stav se den ze dne zhoršoval. Davy věřících se za něj modlily; mnozí chtěli obdržet jeho poslední požehnání. Pátého dne, když už se obávali nejhoršího, pomazali kněze Jana oleji. Druhý den do farnosti přišel kněz ze sousední farnosti, aby na prosbu P. Vianneye odsloužil mši svatou u oltáře sv. Filomény za umírajícího kněze. V době, kdy pozvaný kněz konal obět Eucharistie, se stal zázrak. Svatý Jan Maria Vianney se uzdravil! Za přítomnosti davu katolíků, kteří se s ním ještě nedávno chtěli rozloučit, odsloužil děkovnou mši svatou 19. května roku 1843.

Dodnes jsou farář arský spolu se služebnicí Boží Pauline Marii Jaricot považováni za jedny z nejznámějších ctitelů sv. Filomény, po boku sv. Jana Nepomuckého, bl. Bartola Longa či papežů Lva XII., Pia IX., Lva XIII. a Pia X.

Divotvůrkyně 19. století nepřestala navzdory plynoucímu času u Boha vyprošovat milosti. I v současnosti mnoho osob, které svěřují svoje těžké záležitosti přimlůvě římské mučednice, neodcházejí zklamaných. Svědčí o tom tlusté knihy svědectví v italském Mugnanu del Cardinale nebo v polském sanktuáriu k její cti v Gniechowicích nedaleko Koutů Wroclawských. Jsou tam zachyceny četné příběhy uzdravení z nemoci těla i ducha, které potvrzují doporučení papeže Lva XII.: „Mějte plnou důvěru k té velké svatě. Získá pro vás všechno, o co poprosíte.“

*Z Mlujcie się! 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Svatá, které Bůh nic neodmítá

Když po sedmi letech manželství a bezvýsledného léčení neplodnosti už hasla každá naděje, Bůh se nad námi slitoval. Postavil nám do cesty svatou Filoménu.

Pocházím z rodiny, kde bylo hodně dětí. Máma nás vychovala sama, protože otec od nás odešel, když jsem měla sedm let. Vždycky jsem chtěla založit rodinu, která se bude opírat o křesťanské hodnoty, proto když jsem ještě byla na lyceu, jsem se modlila ke svatému Josefovi za dobrého muže. A jednou, když jsem se starala o děti známých, jsem poznala svého budoucího muže. Byla to láska na první pohled. Svatý Josef mě nezklamal, navíc můj muž pocházel z farnosti svatého Josefa. Oba jsme už tehdy patřili do neokatechumenátních společenství, která nám v době zasnoubení velmi pomáhala k přijímání vyzrálých rozhodnutí a v růstu ve víře a ve vzájemné lásce k sobě skrze základy neokatechumenátní cesty: slova, liturgie, společenství.

Spolu s mužem jsme chtěli mít děti hned po svatbě. Žel, během prvních let manželství jsme se potýkali s problémem neplodnosti. Naše první dítě počaté čtyři měsíce po svatbě zemřelo v osmém týdnu těhotenství. Potom jsem ještě dvakrát otěhotněla, ale každé těhotenství skončilo předčasně. Hledali jsme pomoc u odborníků, čekalo nás mnoho vyšetření a konzultací. Bohužel, žádný expert nemohl najít příčiny našich problémů.

Zkouška víry

Bylo to jedno z nejtěžších období našeho života, plné frustrace, zoufalství i hněvu. Prožila jsem krizi víry a počátky deprese. Nechácala jsem, proč se to všechno děje. Mé srdce bylo plné nespokojenosti. Měla jsem spoustu otázek pro Boha. On ale mlčel a nechával mě luno neplodné...

Když teď na tu dobu vzpomínám, tak si myslím, že to byla pro mě zkouška víry, zážitek „temné noci“. Kdyby nebylo toho, že jsme s mužem byli tak velice angažová-

ni v životě neokatechumenátního společenství, byli bychom mohli úplně ztratit víru. Církev nás ale přes ty nejtěžší chvíle našeho života přenesla a my jsme v té zkoušce vytrvali, ačkoliv v jistou dobu jsme už Boha a svaté přestali prosit o pomoc a začali se smířovat s tím, že budeme bezdětné manželství. Učili jsme se žít tak, že „nám něco chybí“ – že nám chybí potomstvo, chybí odpovědi na naše otázky – a pokoušeli jsme se přijmout Boží vůli, jeho plán pro náš život. Uvažovali jsme také o adopci, ale náš známý nám poradil, abychom ještě ponechali místo pro působení Bohu, abychom

mu důvěřovali a zcela mu svěřili tu záležitost, bez jakéhokoliv „ale“.

Když po sedmi letech manželství a bezvýsledného léčení neplodnosti už všechna naděje hasla, Bůh se nad námi slitoval. Postavil nám do cesty svatou Filoménu – mj. patronku matek, dětí a šťastného narození.

Svatá Filoména

Od začátku mě uchvátil život svaté Filomény i to, že její rodiče také čekali tolik let na potomstvo.

Chopila jsem se tedy této svaté a začala jsem se k ní modlit spolu s mužem. Přiznávám, že po nějaké době „bezvýsledné“ modlitby jsem byla znechucena a obrázek svaté Filomény skončil v šuplíku. Tato skutečnost se mi pak propojila s příběhem mučednice: tak jako ona byla po mnoha staletích pro Církev nalezena v římských katakombách, tak se i teď dala najít v katakombách, jimiž byla moje zásuvka.

A stalo se to tak: O prázdninách jsme poznali řeholní sestru, která po vyslechnutí našeho příběhu slíbila, že se bude modlit ke svaté Filoméně – světici, „které Bůh nic neodmítá“. Tuto skutečnost

*Hanna Filoména,
dcera autorů svědectví*

jsme uznali jako znamení od Boha, že se máme vrátit k modlitbě k mučednici. Její obrázek se ze šuplíku dostal znovu na významné místo v našem domě. Rovněž jsme se rozhodli navštívit v Polsku jedinou farnost svaté Filomény (a její svatyni) v Gniechowicích.

Farnost svaté Filomény jsme navštívili 7. října, na svátek Matky Boží Růžencové. Místní farář nám ukázal kostel, pomodlil se za nás, pomazal nás olejem svaté Filomény a dovolil nám políbit relikvie světice. Toho dne bylo počato naše čtvrté dítě!

Těhotenství bylo od začátku rizikové. Během prvních měsíců jsem musela ležet, brát léky a být pod dohledem lékařky specializované na naprotechnologii. Po celou dobu těhotenství jsem se s mužem modlila na přímlyvu svaté Filomény, aby to dobře dopadlo. Na Den otců, 23. června, přišla na svět naše dceruška – Hanna Filoména. Bohu díky za ten veliký zázrak!

Bůh vybral nejvhodnější chvíli

Teď vím, že všechno má svůj čas a že Bůh má pro nás lepší plán, než se nám zdá. Jsem si jistá, že se naše dceruška narodila v nejvhodnější chvíli našeho života. Pán Bůh nás vedl podle svých záměrů, posílal na naši cestu nádherné lidi, díky nimž se teď můžeme těšit z našeho děťátka. Stvořitel nám ukázal, že může udělat, co chce, a ve chvíli, kdy chce, a že pro něj neexistuje slovo „nemožné“. Využil našich pochybností i nejistého hledání a rozhodl se způsobit zázrak na přímlyvu svaté Filomény. To on vybral vhodnou chvíli, a ne my.

Díky našemu příběhu nás Bůh naučil, že je zapotřebí být trpělivým, že v životě nejsou události náhodné nebo zbytečné. I ty zdánlivě nejtěžší, zraňující, nechtěné posloužily k projevení se Boží slávy. Zažili jsme, že Bůh může dokonce i velmi hluboké utrpení a vzpouru změnit na upřímný pocit vděčnosti. On nikdy nespí ani nikdy nic neponechává náhodě, a co je nejvýznamnější, miluje každého bezmezně. Nám navíc daroval svatou Filoménu, která se stala neselhávající prostřednicí u něho.

Malgorzata a Piotr

*Z Miłujcie się! 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Rok sv. Josefa - odpustky

„Dar zvláštních odpustků“ spojených s Rokem sv. Josefa (vyhlášen 8. prosince 2020) oznamuje dekret Apoštolské penitenciárie. Dar plnomocných odpustků lze získat za obvyklých podmínek, mezi které patří svátostná zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Věřící musejí odmítnout veškerou zálibu v hříchu a zúčastnit se akcí spojených s Rokem sv. Josefa při příležitostech určených Apoštolskou penitenciárií.

Dekret připomíná, že sv. Josef byl mužem modlitby, který také dnes všechny zve k prohloubení vztahu s Otcem, dovolujícímu rozpoznat jeho vůli v životě. Plnomocné odpustky může získat ten, kdo se nejméně na 30 minut zastaví v rozjímání nad modlitbou *Otče náš* nebo se zúčastní duchovních cvičení či jednodenního soustředění zahrnujícího meditaci nad osobou Mariina snoubence.

Svatý Josef byl spravedlivým mužem střežícím hluboké tajemství svého srdce. Pomáhá objevovat hodnotu ticha a poctivosti v plnění každodenních povinností. Také ti, kdo během tohoto roku po jeho příkladu vykonají skutek tělesného či duchovního milosrdenství, mohou získat plnomocné odpustky.

Nejdůležitějším rysem Josefova povolání byl úkol střežit Svatou rodinu

z Nazareta. Aby všechny křesťanské rodiny pocítily pozvání vytvářet atmosféru jednoty, lásky a modlitby, je dar plnomocných odpustků rozšířen také na rodiny nebo snoubence, kteří se společně modlí růženec.

Papež Pius XII. zavedl 1. května 1955 svátek sv. Josefa Dělníka s poukazem na důstojnost práce a s úmyslem inspirovat sociální život a zákony, založené na rovném rozdělení práv a povinností. Plnomocné odpustky budou moci získat také ti, kdo svěřili svou každodenní práci sv. Josefovi.

Svatý Josef je rovněž patronem lidí v nebezpečných situacích, trpících, donucených k útěku a osamocených. Apoštolská penitenciárie oznamuje možnost získat plnomocné odpustky také pro ty, kdo se pomodlí litanie ke sv. Josefu nebo jakoukoli jinou modlitbu ke sv. Josefu, podle vlastní liturgické tradice, na úmysl pronásledované církve a za posilu pro křesťany vystavené různým formám útlaku. Jako zvláště vhodné příležitosti získání plnomocných odpustků se zmiňují svátky ke cti sv. Josefa, tedy 19. března a 1. května, ale také svátek Svaté rodiny, Neděle sv. Josefa podle byzantské tradice, 19. den každého měsíce a každá středa, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefu.

V současném kontextu sanitárního ohrožení je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova. Podmínkou v těchto případech je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostát všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
9. 12. 2020

Kardinál Eijk: Být kreativní menšinou

Jsem přesvědčen, že období individualismu skončí a přijde čas reakce, v němž bude církev schopna lépe předávat své poselství – domnívá se holandský primas, kardinál Willem Eijk. V rozhovoru pro italský deník *Il Foglio* však zdůrazňuje, že nejdůležitější výzvou pro dnešní církev je vytrvat ve víře. „*Naši základní povinností je uklidit ve vlastním domě, utišit ničící konflikty mezi katolíky v otázkách učení církve a vrátit se také ke správnému sloužení liturgie a hlásání víry v Krista. Jedině to může mít význam pro naši individualistickou společnost,*“ dodává utrechtský arcibiskup.

Připomíná nedávné dějiny své církve. Po mnoho let bylo Holandsko vzorem katolické víry, mělo přemíru kněží a řeholníků, a proto z něj vyšlo také mnoho misionářů. Problémy nastaly s rozvojem individualismu, který se objevil již v mezi-

válečné době, ale nebývale zesílil v 60. letech minulého století. Ukázalo se, že víra Holanďanů byla v příliš malé míře založená na osobním vztahu s Bohem, než aby dokázala čelit tomuto ohrožení. Místní církev v té chvíli zvolila špatnou cestu. Místo toho, aby se zaměřila na podporu a pěstování víry, zavedla liturgické experimenty, rozvířily se debaty o morálních otázkách, v nichž se učení církve střetlo s novou světskou mentalitou. Zanedbáno bylo předávání víry novým generacím jak ve škole, tak ve farnostech. A důsledky jsou známé: masové odvržení víry a náboženské praxe.

Kardinál Eijk nicméně není pesimista. Církev se dnes snaží o nápravu těchto chyb, mimo jiné skrze poctivou katechezi. Dnes přichází do kostela daleko méně lidí, ale ti, kteří zůstali, jsou vskutku věřící. Týká se to zejména mladých, do-

dává holandský kardinál. Obrození křesťanství ve své zemi nepovažuje za předem prohranou bitvu. Katolíci se musejí stát tím, co Benedikt XVI. charakterizoval termínem „tvůrčí menšina“. Inspirací pro ně může být také „Benediktova cesta“ (*The Benedict Option*), jak ji předložil americký spisovatel Rod Dreher. Kardinál Eijk nicméně zdůrazňuje, že nejde o útěk ze světa. Křesťané mají využívat moudrosti mnichů, aby vytvářeli společenství, které se vědomě rozhoduje pro svědectví, navzdory dominantní postkřesťanské kultuře. Důležité je – dodává holandský primas –, abychom měli pevná společenství, v nichž se věřící navzájem podporují a předávají víru budoucím pokolením.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs.html>,
27. 10. 2020

Hospodaření katolické církve v ČR

Vloni jsme bojovali v lesích, letos⁽¹⁾ je největší nápor na zdravotní a sociální služby

Církev v ČR samostatně hospodaří od roku 2013. Kromě hlavní činnosti – duchovních služeb, péče o kostely i další objekty a hospodaření v lesích, se věnuje řadě společensky prospěšných aktivit, zejména vzdělávání a zdravotní a sociální péči. Jednotlivá biskupství rozvíjí i nejrůznější investiční a drobné podnikatelské záměry. V předchozích letech byla největší pozornosti vystavena péče o lesy, kde církev z důvodu sucha a kůrovcové kalami ty zaznamenala mnohamilionové ztráty. Letos je to díky pandemii zdravotní péče.

V roce 2019 jsme rozšířili aktivity

V loňském roce,⁽²⁾ který ještě nebyl poznamenán pandemií COVID-19, pokračovaly diecéze katolické církve v rozšiřování aktivit a náklady na hlavní činnost tak vzrostly z 3,1 na 3,4 miliard korun. Tradičně nejvíc prostředků věnovala církev na opravy památek (1,5 miliardy). Narostly ale i výdaje v dalších oblastech. Na sociální a zdravotní projekty šlo 87 milionů korun, což je několikanásobně víc než v předchozích letech. Osobní náklady, které tvoří asi 1/3 z výdajů, zůstaly stabilní. Ve druhé polovině roku

2019 rozšířila katolická církev své působení na poli sociální a zdravotní péče. Do jejího vlastnictví přibýly dvě nemocnice. Nikdo si v té době nedovedl představit, jak velkým výzvám budou tyto nové subjekty v roce 2020 vystaveny.

Ztrátu z hlavní činnosti kryje zisk z hospodaření

I přesto, že hospodaření bylo ovlivněno klimatickými podmínkami v lesích, dostala se katolická církev za rok 2019 v hospodářské činnosti do zisku téměř 594 milionů korun, podařilo se pokrýt ztrátu z duchovní činnosti a celkové hospodaření skončilo ziskem 29 milionů korun. Rozpočet katolické církve byl tak i přes velké výdaje na záchranu lesů víceméně vyrovnaný. Na dani z příjmu odvedly diecéze za loňský rok státu 81 milionů korun, ostatní daně činily 61 milionů korun. „*Jsmo rádi, že se pomalu daří držet rozpočet i v nelehkých podmínkách vyrovnaný. Zisk z hospodaření je pro nás klíčový právě proto, abychom mohli udržet zaměstnance a aktivity prospěšné pro společnost,*“ komentuje situaci Stanislav Příbyl, generální sekretář České biskupské konference.

Vlastní podnikatelské záměry se rozvíjejí pomaleji, než by si církevní představitelé představovali. A ani letos v sou-

vislosti s dopadem pandemie na drobné a střední podnikatele, mezi které se farnosti a biskupství řadí, neporoste hospodářská činnost dle původních plánů. I přesto se zatím daří vykrývat ztráty z duchovní činnosti a společensky prospěšných aktivit. „*Letos poprvé prezentujeme výsledky s novou metodikou, kde vykazujeme pečlivě i všechny dceřiné společnosti, a je proto jednodušší popsat činnost katolické církve komplexně,*“ vysvětluje Karel Matyska, ekonomický poradce ČBK, a dodává: „*Na číslech je velmi dobře vidět, že se církev pomalu učí vytvářet si strukturu pro hospodaření, což jí umožňuje rozšiřovat aktivity na poli duchovní a společensky prospěšné činnosti.*“

Víc samostatnosti i díky dárcům

Státní příspěvek na provoz církve klesá každý rok o 44 milionů korun, výše splátky náhrady se nemění. Také dary bohužel v roce 2019 mírně poklesly. Naopak o 5 % oproti roku 2018 (o 23 milionů) vzrostly kostelní sbírky, a to na 480 milionů korun. Postupně se také daří čerpat především na opravy největších kulturních památek dotace ze zdrojů i mimo ČR (např. EU fondy). Katolická církev se tak rok od roku stává méně závislou na státu a na peněžích daňových poplatníků. „*Chtěl bych poděkovat všem dárcům, kteří do sbírek přispívají, ať už přímo v kostele, nebo jiným způsobem. Církev je živé společenství lidí a bez jejich podpory by nebylo ani činnosti církve,*“ říká biskup Zdenek Wasserbauer a dodává: „*Bez podpory státu bychom nemohli dělat mnoho naší činnosti, jsme ale rádi, že se stále více daří projekty kofinancovat i z jiných zdrojů.*“

Specifikem církevního zdravotnictví je péče dlouhodobá, paliativní, hospicová, případně zaměřená na rehabilitaci a následnou péči

Do oblasti společensky prospěšných aktivit vložily diecéze katolické církve v loňském roce 1 800 milionů korun, z toho přímo na zdravotní a sociální projekty šlo téměř 87 milionů. Většinu sociálních a zdravotních služeb poskytuje katolická církev v ČR skrze Charitu ČR, jejímž je zřizovatelem, a prostřednictvím

Foto z tiskové konference o hospodaření katolické církve v ČR (foto © Martina Řehořová, Člověk a víra)

občanských sdružení založených na křesťanských principech. Kromě toho diecéze a řehole na přímo provozují lékárny, domovy pro seniory, domácí a lůžkové hospice a denní stacionáře a zřizují zdravotnické školy.

Církevní nemocnice, kterých je v ČR celkem pět, provozuje katolická církev díky řeholním kongregacím. Tři se nachází v Praze a dvě na Moravě. Za rok ošetří téměř 62 000 pacientů, z toho více než 53 000 ambulantně a přes 8 000 hospitalizací. Dohromady mají 545 lůžek a pracuje v nich téměř 600 osob zdravotního personálu. Kromě toho zde působí 37 řeholních sester a dobrovolníci. Společným znakem církevních nemocnic je specializace na dlouhodobou a následnou péči o pacienta. Významnou součástí je individuální psychická a duchovní péče o pacienty. „Všechny církevní nemocnice mají stejnou filosofii, spolupracují na bázi osobních vztahů a sdílení know-how, plánujeme i odborné konference, konsilia apod.“, popisuje MUDr. Božetěch Jurenka, náměstek léčebně preventivní péče pražské nemocnice sv. Alžběty.

COVID-19 v církevních nemocnicích: Nesobeckost a solidarita je v boji se strachem nejlepší

Roční investice do vybavení nemocnic z rozpočtů řeholí se pohybují v desítkách milionů korun. I přes náročnou situaci kolem pandemie chystají vylepšení, která by mohla pacientům zpříjemnit pobyt a odloučení od blízkých. U alžbětinek na Slupi plánují například signalizační systém za 1,7 milionů korun, který pacientovi umožní přijímat hovory od svých blízkých přímo z lůžka pomocí kombinovaného sluchátka. „Sociální distance je jedním z největších problémů našich pacientů, proto vnímáme potřebu v této oblasti investovat, i když by se to na první pohled mohlo zdát jako zbytečný luxus. Pro člověka, který je několik měsíců upoután na lůžko, je to často klíčová motivace pro boj s nemocí a předpoklad pro návrat do života,“ vysvětluje investici MUDr. Božetěch Jurenka.

Většina církevních nemocnic pandemií zvládá bez masivního transportu nakažených pacientů nebo uzavírek. V případě pacientů na LDN a odděleních následné péče se přitom jedná o nejohroženější skupiny obyvatel. Nejhůř nesou pacienti

v nemocnicích zákaz návštěv, pozitivní je naopak zapojení dobrovolníků z řad bohoslovců, řeholnic a mediků. „Právě při pandemii se ukázalo, jak je lidský přístup klíčový a jak psychická pohoda pacientů pomáhá zvládat nemoci, na které je i současná medicína krátká,“ vysvětluje biskup Zdenek Wasserbauer.

Očekávání pro další období

Stejně jako všichni ostatní očekává i katolická církev v důsledku letošní pandemie obrovské ekonomické ztráty. I když situace v lesích se díky deštům nepatrně zlepšila, dramaticky rostou ztráty z cestovního ruchu a gastronomie i příjmy z nájmu. Také kostelní sbírky budou letos z důvodu omezení bohoslužeb jistě nižší. „Investice do podnikání v roce 2019 slavila úspěchy, ovšem všichni musíme počítat s ekonomickým útlumem, který přichází letos,“ říká Karel Matyska. Jak jsou na tento útlum církve připraveny, se ukáže až v průběhu příštího roku⁽³⁾ a samozřejmě bude velmi záviset na dalších vládních opatřeních. „Zejména na poli sociální a zdravotní péče očekáváme obrovské neplánované výdaje. Řada dalších projektů je kvůli tomu upozaděna, nelitujeme však toho, protože oblast péče o nemocné považujeme za jedno z primárních posláních církve,“ uzavírá Stanislav Příbyl.

Pro více informací kontaktujte:

Tiskové středisko ČBK,
Monika Klimentová
tel. 731 625 984

Zdroj: www.cirkev.cz, 19. 11. 2020
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Letos - čili v roce 2020, stejně tak i dále. [pozn. red.]
- ⁽²⁾ Loňský rok - čili rok 2019, stejně tak i dále. [pozn. red.]
- ⁽³⁾ Tedy roku 2021. [pozn. red.]

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2021

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Modleme se, ať je nám dána Pánem možnost žít v plném bratrství s bratry a sestrami jiných náboženství, abychom zakusili vzájemnost modlitby a překonávali uzavřenost.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za sdělovací prostředky a prosíme za odpovědné pracovníky, aby přinášeli pravdivé informace včetně dobrých zpráv.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Pondělí 11. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D.
6:50 V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grúň – Malá Fatra **7:05** Nebojte se... **8:10** Hovory z Rekovic: Iva Bittová
8:30 Mexiko – země indiánů **8:40** Moudrost mnichů: Recept na samotu **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mezi pražci (93. díl): Leden 2021 **10:00** Outdoor Films s Jiřím Kratochvílem (77. díl): Horolezec a filmař v jedné osobě **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **13:25** Bangladéš: týdenní dopis lásky **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **15:15** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Opět posvětim své jméno... **16:00** V souvislostech **16:20** Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou **17:40** Poutníci času (3. díl): S Jaroslavem Šimou **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** O Mlsálkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:25** Sedmihlášky (152. díl): Zdalo se mi **18:30** Sýrie – zbytek jeho lidu [P] **19:00** Výběr z vystoupení kapel na Mohelnickém dostavníku 2019 [P] **19:35** Moudrost mnichů: Recept na samotu **19:50** Přejeme si... **20:05** Benedikt XVI. – s úctou k pravdě **21:00** Na půli cesty [P] **21:30** Za obzorem [P] **22:05** Ateliér užité modlitby **23:10** ARTBITR – Kulturní magazín (97. díl): S filmem Krajina ve stínu **23:30** Kulatý stůl **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 12. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Sr. Marie Fidelis Šilerová **6:50** Má vlast (2. díl): Karlštejn **7:45** Stopy ve sněhu **8:40** Moudrost mnichů: Recept na problém pornografie **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **10:05** Noční univerzita: Marek Macák – Jiným na blízkou **10:40** František: Papež změn **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Poletuchy: Na skok do Štramberka **12:50** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **13:10** Ťažká muzika **13:40** V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grúň – Malá Fatra **14:00** Za obzorem [L] **14:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (159. díl): Tanec a čas – o životním díle Františka Bonuše **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka a Josef Špaček **16:45** Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově **17:10** Lidé a město **17:45** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Sedmihlášky (152. díl): Zdalo se mi **18:50** O Mlsálkovi (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia **19:00** Víra do kapsy: Jak se neunavit z dobra **19:15** Moudrost mnichů: Recept na problém pornografie **19:30** Zpravodajské Noeviny: 12. 1. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [P] **20:50** Poutníci času (1. díl): S Petrem Váňou **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Jak potkávat svět (81. díl): S Martinem Kasíkem **23:30** Terra Santa News: 6. 1. 2021 **23:55** Jako hořčičné zrno (4. díl) **0:45** Vít Pieš, umělecký řezbář **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 13. 1. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 1. 2021 **6:30** Pro vita mundi: P. Radim Hložánka **7:10** Plzeňáci: MFF Strážnice 2019 **8:40** Moudrost mnichů: Recept na přátelství **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Diakonie ve Valašském Meziříčí – Žijeme tu s vámi! **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Sedm divů v Těrchově **10:55** Janomamové v Brazílii **11:20** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hniezdném **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

12:50 Příroda kolem nás: Lovy na Konopišti a procházka z pole do lesa **13:05** Zapomenuté Čako **13:25** Na půli cesty **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny: 12. 1. 2021 **14:55** Biblická studna **16:00** O zaniklé Karvinné **16:45** Letem jazzem (8. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme harmonii **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlášky (152. díl): Zdalo se mi **18:20** O Mlsálkovi (11. díl): Jak se Mlsálek topil **18:30** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **19:15** Moudrost mnichů: Recept na přátelství **19:30** Terra Santa News: 13. 1. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (90. díl): Živá modlitba a chvála [L] **21:20** V pohorách po horách (59. díl): Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: Soňa Sílová – Apocalypse Now! [P] **22:35** Sýrie – zbytek jeho lidu **23:05** Generální audience papeže Františka **23:25** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba **0:05** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **0:40** Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 14. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Mons. ThDr. Antonín Huvar **6:55** Terra Santa News: 13. 1. 2021 **7:20** Hriňovský kostelík na Islandu **7:50** Jako hořčičné zrno (4. díl) **8:40** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Opavská inspirace **9:30** Kulatý stůl **11:05** Ve službě Šuárů **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast (2. díl): Karlštejn **13:00** Paní Le Murie **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Mezi pražci (93. díl): Leden 2021 **15:20** Hlubinami vesmíru s dr. Vladimírem Kopecným Jr.: Astrobiologie, 2. díl **16:05** Zpravodajské Noeviny: 12. 1. 2021 **16:25** V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grúň – Malá Fatra **16:40** Večeře u Slováků: 2. neděle v mezidobí [P] **17:10** Živě s Noe [P] **17:25** Modlitba růžence, kaple Telepace v Ostravě [L] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **19:00** Ovečky: 2. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 1. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (160. díl) [L] **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Neoblomný kardinál **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 15. 1. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 1. 2021 **6:25** Pro vita mundi: Eva Langrová **7:10** Pěšák Boží **7:55** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO. Žirafy a želvy. **8:10** Děti ulice **8:40** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **9:00** Za operou **9:55** Opřu se o forbalovou hůl **10:15** Na půli cesty **10:45** Vše pro mého krále a královnu **11:15** Živě s Noe: S Janem Zahradníčkem [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lidé a město **13:20** Výběr z vystou-

pení kapel na Mohelnickém dostavníku 2019 **14:00** Živě s Noe: S Janem Zahradníčkem [L] **14:35** Víra do kapsy: Jak se neunavit z dobra **14:50** Cvrlikání (60. díl): Mike Fojtík & přátelé **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 1. 2021 **16:25** Místa spojená se sv. Františkem Saleským a jeho poselství **16:50** Velké ticho v Poličanech **17:10** Buon giorno s Františkem **17:55** BG Styl: Třebovický koláč 2017 **18:20** O Mlsálkovi (12. díl): Mlsálek a drak **18:30** Sedmihlášky (152. díl): Zdalo se mi **18:35** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **19:35** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:40** Živě s Noe: S Janem Zahradníčkem [P] **22:15** Letem jazzem (9. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... poznáváme blues **23:20** Dokonalá radost **23:55** Na druhý pohled, 7. díl: My, kteří chodíme do kostela **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 16. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Jarda Svoboda **6:55** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **7:45** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **8:00** Příroda kolem nás: Lovy na Konopišti a procházka z pole do lesa **8:20** Sedmihlášky (152. díl): Zdalo se mi **8:25** Cirkus Noeland (1. díl): Roberto a Kekulín se stěhují do cirkusu **8:50** Hermie a potopa **9:25** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **9:55** GOODwillBOY V. (1. díl) **10:40** V posteli POD NEBESY V. (3. díl) **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (102. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Jan Palach – poselství [P] **15:00** Jak potkávat svět (19. díl): S Pavlem Helbrandem **16:25** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **17:25** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **18:00** Mše svatá [L] **19:05** Recept na roztroušenou sklerózu: Nerezignovat! [P] **19:15** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (17. díl) [P] **21:30** Mobil **22:25** V pohorách po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **22:40** Za obzorem **23:10** Santiago Gapp **23:45** Za obzorem **0:20** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Opět posvětim své jméno... **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský **6:45** Řeckokatolický magazín **7:00** O zaniklé Karvinné **7:45** Janomamové v Brazílii **8:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (160. díl) **9:30** Večeře u Slováků: 2. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá [L] **11:05** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **11:10** Poutníci času (4. díl): S Hanou Svobodovou [P] **11:30** Moudrost mnichů: Recept na výchovu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Noční univerzita: Soňa Sílová – Apocalypse Now! **14:30** Mobil **15:25** Víra do kapsy: Důvěra Bohu otevírá nebe **15:40** Jako hořčičné zrno (5. díl) **16:30** Dobrodružství před kamerou (17. díl) **17:55** Sedmihlášky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:00** Cirkus Noeland (2. díl): Roberto, Kekulín a krmení zvířátek **18:25** Hermie a Stanley na táboře **19:00** Ovečky: 2. neděle v mezidobí **19:25** Moudrost mnichů: Recept na výchovu **19:35** Příroda kolem nás: Návrat zubrů **19:50** Přejeme si... **20:05** Missio magazín: Leden 2021 [P] **20:30** Godzone tour 2020 online: To, na čem záleží [P] **22:15** Buon giorno s Františkem **23:00** Prorok léčitel: Solanus Casey **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 11. 1. o 19:30 hod.:
Svätý František (Krásny rytier)
 Animovaný seriál o živote sv. Františka.

Utorok 12. 1. o 16:30 hod.:
V škole Ducha
(Jozef Luscaň SDB: Dekalóg ako dar pre nás)
 Záznam prednášky z duchovnej obnovy nakrútenej v Kúpeľoch Nimnica.

Streda 13. 1. o 20:30 hod.:
Fundamenty (Ľudská činnosť)
 Úvahy nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu s Janou Trávníčkovou, prof. Milošom Lichnerom SJ a Jurajom Vittekom.

Štvrtok 14. 1. o 17:00 hod.:
Egypt – misia láska (dokument)
 Svedectvo o podmienkach života ľudí na okraji spoločnosti. Dokument vysvetľuje, na základe akých okolností sa v krajine vysky-

tuje toľko sirôt a kto pracuje na tom, aby tieto deti pozdvihol a dal im lepší život a perspektívu do budúcnosti.

Piatok 15. 1. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätá Ružena Linská (film)
 Vidička lekárka v odľahlej dedinke sa stane svedkom zázraku, ktorý zmení nielen jej život, ale aj život malého týraného dievčatka, na príhovor patrónky Ameriky, svätej Ruženy Linskej.

Sobota 16. 1. o 20:30 hod.: **Návrat don Camilla 2/5 (film)**
 Don Camillo odchádza do exilu, zapadnutej horskej dedinky. Mes-tečko sa zmieta v rôznych problémoch. Pomôcť si nevie ani Pep-pona a musí sa vydať za svojím úhlavným nepriateľom.

Nedeľa 17. 1. o 22:00 hod.:
GOJDIČ Láska nadovšetko (dokument)
 Dokumentárny film o gréckokatolíckom biskupovi mučeníkovi, ktorý mal odvahu zastať sa utláčaných a biednych. Pravdu a lás-ku povýšil aj nad svoj život.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. – 16. LEDNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 1.		PO 11. 1.		ÚT 12. 1.		ST 13. 1.		ČT 14. 1.		PÁ 15. 1.		SO 16. 1.			
Antifona	261	288	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	261	288	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	262	289	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	262	289	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	263	290	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	263	290	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	263	291	832	934	847	951	1277	1416	878	984	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	264	291	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	1035	1155	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	264	291	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	263	291	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 9. 1.																
Hymnus	261	288	265	292	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	260	286	265	293	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	230	252	238	261	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	260	287	266	293	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	260	287	266	294	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	688	777
Prosby	261	287	266	294	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	263	291	263	291	841	944	857	961	1277	1416	888	995	904	1012	689	778
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 10. 1. – svátek Křtu Páně
 1. čt.: Iz 42,1-4.6-7
 Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10
 Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)

2. čt.: Sk 10,34-38
 nebo:

1. čt.: Iz 55,1-11
 Iz 12,2-3.4bcd.5-6
 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
 2. čt.: 1 Jan 5,1-9
 Ev.: Mk 1,6b-11

Pondělí 11. 1. – ferie

1. čt.: Žid 1,1-6
 Ž 97(96),1+2b.6+7c.9
 Odp.: srov. 7c (*Klaňte se mu, všichni jeho andělé.*)
 Ev.: Mk 1,14-20

Úterý 12. 1. – ferie

1. čt.: Žid 2,5-12
 Ž 8,2a+5.6-8a.8b-9
 Odp.: srov. 7 (*Ustanovil jsi svého Syna nad dílem svých rukou.*)
 Ev.: Mk 1,21b-28

Středa 13. 1. – nezávazná památka sv. Hilária

1. čt.: Žid 2,14-18
 Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9
 Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 1,29-39

Čtvrtek 14. 1. – ferie

1. čt.: Žid 3,7-14
 Ž 95(94),6-7.8-9.10-11
 Odp.: 8 (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce!“*)
 Ev.: Mk 1,40-45

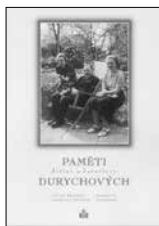
Pátek 15. 1. – ferie

1. čt.: Žid 4,1-5.11
 Ž 78(77),3+4bc.6c-7.8
 Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
 Ev.: Mk 2,1-12

Sobota 16. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 4,12-16
 Ž 19(18),8.9.10.15
 Odp.: Jan 6,64b (*Pane, tvá slova jsou duch a jsou život.*)
 Ev.: Mk 2,13-17

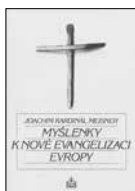
Z NABÍDKY NAŠICH KNIH

PAMĚTI JIŘINY A JAROSLAVY DURYCHOVÝCH
Jiřina Bártková-Durychová a Jaroslava Bálková-Durychová

Vzpomínky dcer známého a oblíbeného spisovatele MUDr. Jaroslava Durycha přibližují rodinné zázemí umělce. Černobílé fotografie.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 94 stran, 128 Kč

MÝŠLENKY K NOVÉ EVANGELIZACI EVROPY

Joachim kardinál Meisner

Posláním křesťanů je přiblížit Krista druhým lidem – v tom vidí kardinál Meisner cestu k návratu Boha do života našeho kontinentu. Není třeba vymyslet stále nové způsoby, jak toho docílit, ale je důležité žít naplno své křesťanství na každém místě a ve všech situacích.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 96 stran, 65 Kč

OBEC A NÁBOŽENSTVÍ

Jan Koblížek

Tato práce si klade za cíl uvést do problematiky vztahu mezi politikou a náboženstvím na základě konfrontace Augustinova díla *O Boží obci* a disertační práce Hannah Arendtové *Koncept lásky u Augustina*. To, co nás zde zajímá, není opozice mezi náboženskou a občanskou mocí, ale filozofický problém týkající se vztahu mezi fenomenologickým a metafyzickým

aspektem lidské společnosti. Augustin zastává názor, že tyto dvě roviny jsou velice úzce provázány, a proto nelze opomíjet náboženství, přemýšlíme-li o veřejném životě člověka. Jde až tak daleko, že náboženství chápe jako základní konstitutivní prvek lidské obce. Proto se jeho veškerá politická nauka odehrává v protikladu mezi hledáním pravého Boha křesťanů a odmítnutím pohanských idolů. Arendtová se nám naopak snaží říci, že lidská obec nezná žádný průnik mezi fenomenologií a metafyzikou. Dokazuje nám, že neexistuje nic jiného než přítomný hmotný svět. Je pozornou čtenářkou Augustinova díla, ale také jeho kritikem. J. Koblížek se snaží z jedné strany kriticky zhodnotit pohled H. Arendtové a vymezit pole působnosti každého z autorů a z druhé strany nalézt jisté východisko v pochopení lidské obce jako vztahu mezi osobou a společenstvím.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 160 stran, 178 Kč

SEDM ZÁSAD EKOLOGICKÉHO KOJENÍ - FREKVENČNÍ FAKTOR

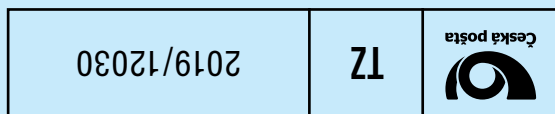
Sheila K. Kippleyová

Kniha vysvětluje, jak mohou matky kojit své děti způsobem, jehož přirozeným vedlejším účinkem je oddálení návratu plodnosti po porodu. Přestože tato kniha ukazuje na zdravotní a výživové výhody kojení, nechce dávat odborné rady týkající se zdraví, léčby nebo diety. Jednotlivci se zdravotním problémem nebo s dětmi se zdravotními problémy by měli hledat pomoc u kompetentních zdravotnických pracovníků.

Matice cyrilometodějská s. r. o. pro Ligu pár páru České republiky, o. s. • Brož., A5, 128 stran, 99 Kč

Zásilkový prodej (objednávání přes e-shop a telefonicky) z technických důvodů nebude fungovat od 19. prosince 2020 do 15. ledna 2021. Provoz (včetně přijímání telefonických objednávek) bude obnoven v pondělí 18. ledna 2021.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzercce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc